

שלישית, הגרועה עוד הרבה מזו האחרונה, שנערכה כנראה ע"י פולבי אחרי שיחתו עם הערבים.

לפנות ערב שבנו לח"א. בערב החאספ בחדרי סרכז ות שלגח המאוחדת ומסרחי באופן כללי על הסכנה הפוליטית המתקסמת במו"ס של אנשים פרטים בעלי שם ובין הערבים והממשלה. הואר גם המצב הפרוע של ההנהלה הציונית. בסרם הגענו לאיזו מסקנה שהיא הודיע (באחה בלילה) שהמטרה באה לדפוס דבר להפסיק את העחון. מהרחי לדפוס והאספה נפסקה. בדפוס מצאחי את סקוט ופיש. הוא הביא שקודה לסנוע הדססה כל עחון או חוברת עד שנראה לו רשיון לכך מהממשלה. שלחנו אנשים לחפש רשיונות לעחונים שבועיים, ובשלוש בלילה גלינו את הרשיון של ידיעות הקפאי ותחלם להוציא את העחון בשם זה.

ג' בחשון
6 בנובמבר
יום ד'

בבוקר באה אצלי מניה. היא רוצה אם אנחנו נכונים לחשחחף במו"ס עם הערבים. יש קבוצה של יהודים, בהוכם סגנס, של אנגלים ושל ערבים. שוחם שהחנגד מקודם, נוסח כבר עכשיו להסכים, כי נוכח שסציעים לנו דבר טוב. גם חנקין משחחף עכשיו. הקבוצה מציעה: פרלמנט על יסודות פרופורציונליים, הכרת הסנדט והצהרת בלפור, חופש עליה של יהודים וערבים, אשור החוקה ע"י חבר הלאומים,

שנוי בחוקה פעם בחמש שנים, הנציב הוא ב"כ אנגליה, יש לו זכות ויסו, צבא, הממשלה מסונה על ידו. אמרתי לה שנחברר לי שהדברים שהיא מסרה לי בשבח לא היו מדויקים, אני גם עכשיו מספק בדיוק דבריה, חוששני שהקבוצה הזאת היא של יהודים, דעתי. אם כי אני מאמין בישרה ובנאמנותה הציונית אני מחויב להגיד לה ברורות שהיא עושה עכשיו מה שעשתה פעם בענין זנבטוב. מהוך פוונה טובה נאחזה בפרובוקציה ועסקה בדבר שלא הבינה אח רצינותו וסכנתו. הפעם הדבר הוא יותר גרוע מענין זנבטוב. אח לא סבינה אח הענין, כמו כן גם כגנס. אחם עושים כמו סהרונים שמהלכים עם סכין ביד ושוחטים ילדים בלי הכרה ובלי חבנה. אחם חותרים חתח נשכה חנועחנו. עליך לחדול מעבודה זו, כי אין לך הבנה פוליטית, היא נדהמה. לא יכלנו להמשיך השיחה, כי הייתי עסוק בישיבת המזכירות. היא שאלה אם אנו רוצים להפגש עם הערבים. אמרתי לה שאני רוצה מקודם להפגש עם היהודים העוסקים בכך. נפרדנו. בצהרים נסעתי לירושלם.

נפגשתי בערב עם אגרונסקי. הוא ספר על ענינו בטיימס. באיחור בלונדון מלאה הטיימס את ידו לכתוב לו מהארץ על המאורעות במקום סורטן שבא הנה באופן פרוביזורי מצרים. כשבא לארץ כבר לא מצא את סרטן, במקומו שמש קורספונדט ארחידיקון (שכתתי שמו) שנחמנה לכך ע"י לוק על פי הכרם בלנד שהניח לו מורטון. אגרונסקי התראח עם הארחידיקון. זה אמר לו שאינו רוצה בחסקיד זה ואינו לפי כותו, והוא ימסור לו הענין על פי הוראת הטיימס. א. סלגרף ללונדון ושני ימים לא קבל השובה, סלגרף שוב וענו לו סלגרפיה שמודים לו על הצעתו (offer). נחמלא כעס וכחב לדנבי בלונדון על השחלסלוח חסו"ם

עם הטייטס. קבל חשובה מדנבי שתתסמך למשמע הדבר. שוחח עם המערכת ונדע לו שהנציב פנה למשרד המושבות לבקש את הטייטס שיסנו בריטי בארץ, כי לא יחנן שברגע קשה כזה ישמש במשרה זו יהודי. א-סקי סחא בפני המערכת. כשהגיעה הנה הועדה קבל הוראה מהטייטס לכתוב בשבילו, וכבר נדפסו בגליונות של 29-30 דו"חיו מועדה החקירה. אחסול היה אצל הנציב ולוק. אלו אמרו שאין להם מה להוסיף על מה שכתבו והוא אמר לו שאין לו מה להוסיף על מכתבו לטייטס, שהתקחו שלח גם ללוק. השיחה נסבה על דבר. הנציב שאל אם לא עשו זאת מחוך רדיפה אחרי סנסציה. א-סקי אמר שאין ברל ומשה לחוטים אחרי סנסציה, הם פרסמו המכתב אך ורק למלא שרוח צבורי. מהו השרות - שאלוהו. - להוכיח כי הנסיונות של המסמך להוכיח בועדה החקירה שהסופחי הוא שלום - הם כוזבים. ההצליחו בדבר זה - לא, ענה אגרוסקי, כי לא יעורר ענין המכתב בועדה. מדוע? - לא מטעמים ציוניים כי אם מטעמים בריטיים. ומה דעתך, האם באמת יש בכך שרוח? - לא, כי התעודה הזאת מוכיחה שהממשלה דוקא שמה את-צעדי המופחי ומזכה את הממשלה.

שאלתי את א-סקי אם ידוע על מו"ם עם ערבים. הראני מלגמה סווייסגל המודיע על מלגמה ארוכה של ליוויי בטייטס הניו-יורקי נגד הציונים ונגד רצונם לשלום, על ההכרח של הסכם ופרלמנט, וכי יש אחדים מרהיקי ראוח שהם רוצים ללכת בדרך זו.

ספרתי על המו"ם של סגנס באופן כללי ועל דברי מניה הבוקר והצעח הקבוצה הערביה-האנגליה-היהודית כביכול.

הוא מלא דאגה ורוצה להזהיר את האמריקנים. לדעתו צריכים ליפסקי ורוסנברג לשוחח עם ורבורג שידרוש סמגנס המסקה הפעולה.